ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการร้องเรียนกรณีคนไร้ที่พึ่งไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้รับการปฏิบัติ ที่ไม่เหมาะสมจากสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๗) ประกอบกับมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ การคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการร้องเรียนกรณีคนไร้ที่พึ่งไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมจาก สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"คู่กรณี" หมายความว่า คนไร้ที่พึ่งซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน และสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครอง คนไร้ที่พึ่งที่ถูกร้องเรียน หรือเจ้าหน้าที่ของสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งที่ถูกร้องเรียน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

ข้อ ๔ เรื่องที่อาจนำมาร้องเรียนได้ ต้องเป็นเรื่องที่คนไร้ที่พึ่งไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้รับ การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมจากสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง หรือเจ้าหน้าที่ ของสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

ทั้งนี้ หากผู้มีสิทธิร้องเรียน มิได้ร้องเรียนภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันเกิดเหตุที่อยู่ในวิสัย อันควรร้องเรียนได้ ให้ถือว่าสิทธิในการร้องเรียนเป็นอันระงับไป

- ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิร้องเรียน ได้แก่
- (๑) คนไร้ที่พึ่งที่ไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมจากสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง หรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง หรือเจ้าหน้าที่ของสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง
 - (๒) บุคคลที่พบกรณีตาม (๑) สำหรับคนไร้ที่พึ่งที่อยู่ในสภาวะที่ไม่อาจร้องเรียนด้วยตนเองได้
- ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิร้องเรียนสามารถร้องเรียนเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาหรือด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อให้คณะกรรมการดำเนินการวินิจฉัยและหรือมีคำสั่งโดย
- (๑) ในกรุงเทพมหานครให้ร้องเรียนต่อสำนักงานหรือสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งหรือศูนย์คุ้มครอง คนไร้ที่พึ่ง ที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- (๒) ในจังหวัดอื่นให้ร้องเรียนต่อสำนักงานหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง หรือศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งที่รับผิดชอบเขตพื้นที่จังหวัดที่ให้การคุ้มครอง

การร้องเรียนด้วยวาจาหรือด้วยวิธีการอื่นใด หน่วยงานซึ่งรับเรื่องร้องเรียนอาจจัดให้มีการบันทึกข้อมูล การร้องเรียนเพื่อให้ทราบเรื่องที่ไม่ได้รับการคุ้มครองหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสิทธิ และประโยชน์ในการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งเป็นสำคัญ

- ข้อ ๗ ให้หน่วยงานตามข้อ ๖ ซึ่งได้รับเรื่องร้องเรียนมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวบรวมข้อเท็จจริง พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อหัวหน้าหน่วยงานส่งเรื่องให้สำนักงาน เพื่อเสนอ คณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขอขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว
 - ข้อ ๘ เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๗ แล้ว ให้สำนักงานดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมสรุปความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับจากวันที่ได้รับเรื่อง เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นอื่น
- (๒) เมื่อคณะกรรมการได้ลงมติในการวินิจฉัยและหรือออกคำสั่งเรื่องนั้นแล้ว ให้จัดทำร่างคำวินิจฉัย และหรือคำสั่งเสนอต่อคณะกรรมการ และเสนอประธานกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งลงนามในคำวินิจฉัย และหรือคำสั่ง
 - (๓) แจ้งคำวินิจฉัยและหรือคำสั่งให้คู่กรณีทราบภายในสิบห้าวันนับจากการวินิจฉัยเสร็จสิ้น
 - (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ในการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาตาม (๑) จะต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แสดง พยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้น ไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน หรือยอมรับข้อเท็จจริง ตามพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียน จากสำนักงาน ทั้งนี้ ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยและหรือคำสั่งอาจเปิดโอกาสให้คู่กรณีชี้แจง และแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควรแก่กรณี

คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คู่กรณีชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ หรือจะดำเนินการ ไต่สวนวิธีการอื่นใดได้

- ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาพยานหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 - (๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง
- (๒) รับฟังพยานหลักฐานคำชี้แจงหรือความเห็นของคู่กรณี หรือของพยานบุคคล หรือพยาน ผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา
 - (๓) ขอข้อเท็จจริง หรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

- (๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ออกไปตรวจสถานที่
- ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการรักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจ กำหนดวิธีปฏิบัติและแบบเอกสารเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิ่งแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประธานกรรมการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙